

Iz kapitola 26.

[1] V onen den se bude zpívat v judské zemi tato píseň: "Mocné je naše město! Jako hradby a val mu Bůh dal spásu." [2] Otevřete brány, ať vejde spravedlivý národ, který zachovává věrnost. [3] Stvoření opírající se o tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá. [4] Doufejte v Hospodina věčně, neboť Hospodin, jen Hospodin je skála věků. [5] On sehnul obyvatele výšiny, město nedostupné, on je snižuje, až k zemi je snižuje, až do prachu je sráží. [6] Pošlape je noha, nohy utištěného a kroky slabých. [7] Stezka spravedlivého je přímá; spravedlivému sám urovnáváš dráhu Bože přímý. [8] Také na stezce tvých soudů, Hospodine, skládáme naději v tebe, naše duše touží po tvém jménu, chce si připomínat tebe. [9] Má duše v noci po tobě touží, můj duch ve mně za úsvitu tebe hledá. Když vykonáváš své soudy na zemi, obyvatelé světa se učí spravedlnosti. [10] Dává-li se milost svévolníku, spravedlnosti se nenaučí; v zemi správných řádů bude jednat podle, na Hospodinovu důstojnost nebude hledět. [11] Hospodine, ruka tvá je pozvednuta, a oni to přehlížejí. Ale zahanbení spatří, jak ty horlíš pro svůj lid; tvé protivníky pozře oheň. [12] Hospodine, jenom ty nám můžeš zjednat pokoj, tak jako jsi nám odplatil za všechny naše skutky. [13] Hospodine, Bože náš, byli jsme pod mocí jiných, nikoli tvou, budeme však připomínat jedině tvé jméno! [14] Mrtví neobživnou, stíny nepovstanou, neboť jsi je ztrestal, zahladils je, každou památku na ně jsi zničil. [15] Rozmnožil jsi národ, Hospodine, rozmnožil jsi národ, oslavil ses, daleko jsi rozšířil všechny hranice země. [16] Hospodine, po tobě se v soužení svém ohlíželi, vylévali tiché prosby, kdyžs je káral. [17] Jako před porodem těhotná se svíjí a v bolestech křičí, takoví jsme byli před tvou tvář Hospodine. [18] Svíjeli jsme se jako těhotní, a porodili jsme jen vítr. Zemi jsme vítězství nezískali, nepadli obyvatelé světa. [19] Tvoji mrtví obživnou, má mrtvá těla vstanou! Probudte se, plesejte, kdo přebýváte v prachu! Vždyť tvá rosa je rosou světél, porazíš i zemi stínů. [20] Nuže, lide můj, již vejdi do svých komnat a zavři za sebou dveře. Skryj se na chvíli, dokud hrozný hněv se nepřežene. [21] Hle, Hospodin vychází ze svého místa, aby ztrestal nepravost obyvatel země. I odhalí země krev prolitou na ní a nebude již přikrývat povražděné.